

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **V. D.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha,

proti
žalovanému: **Městský úřad Louny**,
sídlem Mírové náměstí 35, 440 23 Louny,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Částka 2 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nereagoval na jeho žádost ze dne 23. 3. 2019, kterou požádal, aby veškeré úkony, které učinila K. V., zejména odpor a odvolání, byly brány jako úkony učiněné žalobcem podle § 34 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“).
2. V žalobě žalobce uvedl, že byl příkazem a následně rozhodnutím sp. zn. MULN/12589/1272/2015/OS-PD/ŽU, uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit dne 9. 11. 2015. Žalobce se v řízení o přestupku nechal zastoupit paní V., která v době udělení plné moci byla nezletilá. Jak posléze dovodila judikatura, její zmocnění nebylo platné. Na základě právního názoru v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 6. 2018, č. j. 75 A 36/2016-31, podal žalobce žádost ze dne 23. 3. 2019 podle § 34 odst. 4 správního řádu o uznání úkonů paní V. Na tuto žádost žalovaný žádným způsobem nereagoval, ačkoliv měl o této žádosti rozhodnout usnesením a měl žádosti vyhovět.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou usnesení podle § 34 odst. 4 správního řádu, jehož vydání se žalobce domáhal, a to v tom ohledu, zda je toto usnesení rozhodnutím ve věci samé ve smyslu § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
4. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
5. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání (konečného) rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt (rozhodnutí ve věci samé), kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Rozhodnutím ve věci samé se tedy rozumí rozhodnutí správního orgánu, kterým se řízení před tímto správním orgánem končí, jímž je autoritativně řešena otázka, která byla předmětem tohoto řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2014, čj. 4 Aps 7/2013-25, www.nssoud.cz).
6. Podle § 34 odst. 4 správního řádu správní orgán může uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi. O uznání úkonů rozhoduje správní orgán usnesením; nevyhoví-li podatel, oznamuje usnesení pouze jemu.
7. Ze shora uvedeného vyplývá, že usnesení, jehož vydání se žalobce domáhal, není konečným rozhodnutím ve věci, kterým by bylo řízení skončeno, ale mají jím být přiznány procesní účinky úkonu učiněného jinou osobou než účastníkem nebo jeho zástupcem v konkrétním řízení; jedná se tedy o procesní správní akt, nikoliv materiální správní akt, jak je požadováno ustanovením § 79 odst. 1 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že nebyla splněna základní podmínka soudního přezkumu, soud neměl jinou možnost než žalobu pro zmíněný neodstranitelný nedostatek žaloby odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
8. V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta, ve výroku II. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
9. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl ve výroku III. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku, který žalobce uhradil při podání žaloby ve výši 2 000 Kč, přičemž tento soudní poplatek bude žalobci v plné výši vrácen z účtu krajského soudu dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 6. dubna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu